

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 102

гр. Перник, 09 май 2012г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в закрито съдебно заседание на девети май през две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ВЕСЕЛА ГРОЗДИНСКА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

като разгледа докладваното от съдия Весела Гроздинска КНАХД № 172 по описа за 2012 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано е по частна жалба на “Бързи кредити” ООД, със седалище и адрес на управление гр. П., ул. “С.” ***, представлявано от Е.Х.И.*** срещу определение от 13.03.2012 г. на Районен съд-Перник, III наказателен състав, постановено по НАХД № 470 по описа на съда за 2012г.

С обжалваното определение е оставена без разглеждане жалбата на “Бързи кредити” ООД срещу наказателно постановление № 23-2303822 от 25.01.2012г., издадено от Директор на Дирекция “Инспекция по труда Софийска област” и е прекратено производството по делото. С наказателното постановление на търговското дружество, в качеството на работодател по смисъла на §1, т. 1 от допълнителните разпоредби на Кодекса на труда (ДР на КТ), на основание чл.415 от КТ е наложена “имуществена санкция” в размер на 300 лева.

С атакувания съдебен акт, производството по делото е прекратено на основание чл. 63, ал. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) във вр. с чл. 416, ал. 7 от КТ, като жалбата е определена за недопустима, поради предвидената в КТ необжалваемост на наказателни постановления, с които е наложено административно наказание по чл. 415в. и същото е влязло в сила от датата на издаването му.

Жалбоподателят иска отмяна на обжалваното определение като излага доводи за противоречие на чл. 416, ал. 7 от КТ с чл. 6, т. 1 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи (КЗПЧОС). Поддържа становище за тълкуване по аналогия на решение № 1 от 01.03.2012г. по конституционно дело №10/2011г. на Конституционния съд на Република България.

Административен съд - Перник счита, че подадената жалба е допустима, разгледана по същество е и основателна по следните съображения:

С решение № 1 от 01.03.2012 г. по конституционно дело № 10/2011 г. Конституционният съд на Република България се произнесе по конституционносъобразността на разпоредбата на чл. 189, ал. 13 от Закона за движението по пътищата във връзка с въведената забрана за обжалване на наказателни постановления и електронни фишове, с които е наложена глоба до 50 лв. включително, като постанови, че санкционирането с наказателни постановления и електронни фишове е акт на правораздаване и елиминирането на достъпа до съд, който окончателно да се произнесе по него е в противоречие с принципа на правовата държава. В решението се казва още, че когато става дума за осъществяване на правораздаване, а административното наказване представлява правораздаване, съдебната защита винаги трябва да съществува като възможност и никакви съображения не могат да я изключат при положение, че съдилищата са органите, които Конституцията овластява да правораздават.

Според Конституционния съд разпоредбата на чл. 6, § 1 КЗПЧОС – „*достъпът до съд трябва да бъде гарантиран по отношение на всяко едно наказателно обвинение*” има отношение към административното наказване, което е именно “наказателно обвинение”, тъй като по общо правило разпоредбите относно административните нарушения и наказания имат своя генезис в наказателното законодателство, като административното наказване възприема различни институти на наказателното и наказателнопроцесуалното право. При тези мотиви чл. 189, ал. 13 от ЗДвП е обявен за противоконституционен.

Предвид така цитираното тълкувателно решение на Конституционния съд, Административен съд – Перник, приема, че е необходимо да приложи по аналогия това решение в частта му, във връзка с принципната позиция относно преградата за съдебно обжалване на актове на правораздаване, каквито са наказателните постановления, поради което намира следното:

Процесното наказателно постановление подлежи на съдебен контрол, предвид което атакуваното определение следва да бъде отменено, като делото бъде върнато за продължаване на съдопроизводствените действия и произнасяне по същество.

Този си извод, съдът прави по аналогия с постановеното от КС решение и мотивите му във връзка с преграждане пътя на съдебното обжалване на актове на правораздаване, което е в противоречие с разпоредбата на чл. 6, § 1 КЗПЧОС. Това на свой ред навежда на извод, че и текста на чл. 416, ал. 7 от КТ е несъответен на КЗПЧОС. Изводът се прави на базата на основен принцип в правоприлагането, а именно - макар решението на КС да не обхваща всички случаи, в които специален закон предвижда необжалваемост пред съд на наказателни постановления, аналогичните казуси следва да се решават подобно.

Предвид гореизложеното, определението на районен съд – Перник, следва да бъде отменено, като делото бъде върнато на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия по инициирания пред него съдебен спор и решаване на делото по същество.

Мотивиран така Административен съд - Перник

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ определение от 13.03.2012 г. на Районен съд-Перник, III наказателен състав, постановено по НАХД № 470 по описа на съда за 2012г., с което е оставена без разглеждане жалбата на “Бързи кредити” ООД срещу наказателно постановление № 23-2303822 от 25.01.2012г., издадено от Директор на Дирекция “Инспекция по труда Софийска област” и е прекратено производството по делото.

ВРЪЩА ДЕЛОТО на същия състав при Районен съд – Перник за продължаване на съдопроизводствените действия и произнасяне по съществото на жалбата срещу наказателно постановление № 23-2303822 от 25.01.2012г. на Директор на дирекция „Инспекция по труда Софийска област”.

Определението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/